

ÉRK. 1908. JUNIUS HÓ 29

Szerkesztőség és kiadóhivatal
 hová a lapba szánt kéziratok
 — reklamációk és —
 előfizetési pénzek küldendőek
 — Maros-Vásárhely, —
 Szentgyörgy-utca 9. szám.
 — ev. ref. lelkészi lakás. —

VASÁR NAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
 ref. lelkész.
TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
 ref. koll. tanár.

KIADJA:
 Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
 „Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:
 minden vasárnap.
ELŐFIZETÉSI AR:
 Egy évre 4 kor. Negyedévre 1 kor
 Fél évre 2 kor. Egy szám ára 10 fill

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Ruth,

Koetsveld: A Bibl a nő-alakjai című műből

A „Calvin szövetség“.

A ref. egyetemes zsinat legutóbbi ülészaka végén felmerült azon eszme, hogy a magyar kálvinista egyház hívei társadalmi uton is tömörítsenek s a hivatalos egyház keretén kívül de azzal összeműködve egy oly szövetség létesítsék a magyar kálvinista egyház hívei között, amely alkalmas volna őket nem csak társadalmilag való összeműködésre bírni és a szociális érzéket fejlesztve a vallásosságot megerősíteni, hanem az egyház híveinek kebelében előállott társadalmi bajokat felderíteni, orvosolni és ahol lehet megelőzni, s ez által az utolsó izig eleven, lüktető egyházi életet teremteni.

Ezen eszme az összehívott értekezlet által nagy tetszéssel fogadtatott és a Bernát István hitrokonunk által kidolgozott tervezet el is fogadtatott. Egyuttal az értekezlet egy szűkebbkörű bizottságot küldött ki, amely hivatva lett a tervezetet részletesebben megvitatni és az alapszabály-tervezetét is kidolgozni.

Ezen bizottság, melynek tagjai közül a tanácskozásokon Petri Elek, dr. Szabó Aladár, Gonda Béla, Bernát István, Csürös István, dr. Székely József és dr. P. Horváth Zoltán voltak jelen, több ülést tartott s az alapszabály-tervezetet ki is dolgozta.

A létesítendő „Calvin szövetség“ s egyuttal az alapszabálytervezet indokolását az alábbiakban ismertetjük; jórészt a Bernát féle tervezetből vévén át a szövetség létesítésének szükségességére vonatkozó indokokat.

A szövetség célja és eszközei az alapszabálytervezet 3. és 4. szakaszában részletezve vannak, azokat tehát szószerint ideiktatjuk:

„3. §. A szövetség célja a magyar Calvinista (református) egyház híveit a szociális érzék fejlesztése és a vallásosság megerősítése által — a társadalmi bajok felderítése, megelőzése és orvoslása végett — egyesíteni.

További célja: ezen híveket társadalmi munkára, az evangyélium s Calvin szellemében — a szeretet, a puritán egyszerűség s a felébrésztett kötelességérzet segítségével — előkészíteni, kiképezni, nevelni és rábírni.

Végül célja: a székhelyen kívül, Magyarországon területén vidéki fiók szövetségeket létesí-

teni, a székesfővárosban székelő szövetségi központ szervezetébe leendő beillesztéssel.

4. §. A szövetség céljainak megvalósítására szolgálnak:

a) A szociális kérdések, az egyház és társadalom közti érintkezés tudományos és gyakorlati megvilágítása hírlapokban, evangyéliumi szellemű folyóiratokban s mindenütt, a hol erre szóval vagy tollal alkalom nyílik:

b) Szövetségi lap vagy folyóirat létesítése s a már meglevő ev. szellemű és irányu folyóiratok támogatása és terjesztése.

c) Felolvasások, vándor gyűlések és vallásos összejövetelek tartása, szociális tanfolyamok rendezése és ilyeneknek kezdeményezése.

d) Szövetségi évkönyv s szociális kérdésekről szóló és vallásos szellemű művek kiadása, ilyen művek kiadásának elősegítése s az idevágó irodalom fejlesztése, támogatása.

e) Az egyes református egyházközségek s az egész ref. egyházban mutatkozó vallásos, társadalmi és gazdasági bajok felderítése, s azok orvoslása és megelőzése céljából ifjúsági és más alkalmas vallásos irányu és szórakoztató körök és egyletek, továbbá mesterinasok, segédek, munkások, cselédek részére otthonok, szállók, foglalkoztató műhelyek, ezenkívül árvaházak, diakonissza-otthonok, az elhagyott gyermekek és elbukott leányok részére ugyszintén a bűnbe esett és büntetésüket kiállott hitsorsosok részére is menhelyek, foglalkozást közvetítő intézetek, és egyéb a 3. §-ban kitűzött célú előmozdító egyletek, intézetek és körök, gazdasági- és hitelszövetkezetek stb. létesítése, előmozdítása vagy ilyeneknek kezdeményezése. Hasonló irányu egyletekkel való összeműködés s azok támogatása.

f) A munkások bajainak tanulmányozása, s a ref. vallásu munkásság vallásos és hazafias irányban való felvilágosítása céljából ezeknek szervezése, vezetése és támogatása.

g) A kivándorló hitsorsosok védelme, utbagazítása és támogatása.

h) A községi és kerületi szövetségek szervezése.

A cél világos: A hívek egyesítése és társadalmi munkára hívása s erre képzése, az egyházi és társadalmi bajok orvoslása.

A cél elérése végett felhasználja a szö-

vetség a szó, toll és nyomtatott betű hatalmát. Évi közgyűlésein, rendezendő sociális kurzusain tárgyalja a legégetőbb társadalmi problémákat s azokat igyekszik „Calvin szellemében a szeretet, a puritán egyszerűség és a felélesztett kötelességérzet segítségével“ az egyházra államra és az egyénre nézve legkedvezőbb úton megoldani. Működése tehát nemcsak tudományos és akadémikus jellegű! Éppen ellenkezőleg igyekszik a hitek napi életébe irányítólag nyulni be s ezt a nemes és tiszta ideálok beoltása és megerősítése által hiszi elérni.

Harcosokat nevel és képez a jó ügy javára, megtölti őket azzal az odaadó áldozatkészséggel, mely az élet célját nem látja betöltöttnek a mindennapi anyagi szükségletek és élvezetek elérése által. Belecsepegteti tagjaiba azt a meggyőződést, hogy az élet nemesebb tartalom nélkül megszünt az élésre érdemes lenni.

Harcosokat igyekszik nevelni ennek az iránynak, amelynek diadalra jutásától, az alapítók felfogása szerint, társadalmunknak és nemzetünknek jobb jövője függ.

Politikai vitákba és a pártok küzdelmeibe nem avatkozik ugyan, azonban tőle telhetőleg odahat, hogy a társadalmak alapjait alkotó nagy erkölcsi és vallásos elvek sértetlenül kerüljenek ki a küzdelemből.

Mig egyrészt kéri és reméli az egyház támogatását és jóakarátát, másrészt könnyebbé és sikeresebbé teszi annak munkáját, tevékenységével az élő és alkotó egyház nagy fontosságát bizonyítva a köznapi életének minden eshetőségei között. Fejlődő, átalakulásban levő társadalmunkban megőrizni és tovább fejleszteni igyekszik a szabadságnak, felelősségérzetnek és alkotó kereszténységnek nagy ideáljait!

Munkájának egyik legfontosabb része reámutatni arra az idáig nagyon is elhanyagolt körülményre, hogy az ugynevezett modern haladás minden fényével és dicsőségével, a reformáció nélkül valószínűleg schasem jött volna létre. Ennek az igazságnak tárgyalása és naponként való kifejtése egymagában elég lehet a hanyatlásban lévő protestáns öntudat és önérzet fellendítésére. A mai társadalmi viszonyok azonban korántsem kielégítőek és nem egy tekintetben javításra szorulnak. Éppen ezért ha a protestantismus részt kér

magának a dicsőségben, kötelessége részt venni azon társadalmi bajok orvoslásában is, melyek a nem tökéletes alkotás hiányaiból erednek. Vallásunk megadja erre a lehetőséget, meg a fegyvereket, de ezek mit sem érnek, ha nincs aki őket kellően bírja.

Ez elvekből folyólag a szövetségnek, illetőleg tagjainak gyakorlati iránya és feladatai tekintetében a következő részleteket kell kiemelni.

A sociális kérdések, az egyház és a társadalom közti érintkezés tudományos és gyakorlati megvilágosításán kívül, a szövetség és tagjainak feladata megfigyelni az egyes községek és az egész egyházban mutatkozó társadalmi bajokat. Felderíteni az okokat és javasolni gyógyító szereket. E tekintetben igen jó szolgálatot tehetnek előkészítés gyanánt a községi vallásos, társadalmi életéről és gazdasági állapotokról szerkesztett monographiák.

Közre kell hatni a szövetkezetek létesítése és okos vezetése körül. Alkotni a mesterinasok és segédek részére otthonokat, szállókat, szórakoztató köröket. Ifjusági és egyéb célnak megfelelő egyleteket és köröket. Ahol ez keresztül nem vihető, odahatni, hogy a meglevő társaságok a vallásos irányú folyóiratokra és művekre figyelemmel legyenek.

A felekezetiünkhöz tartozó munkásságnak szervezése és vezetése egy további kétségkívül nem könnyű, de nagyon fontos feladat.

A községi élet ezernyi eseménye és törekvése közt minden fordulatnál érvényesíteniünk kell saját kálvinista meggyőződésünket. Itt van a vasárnapi munkaszünet, az alkoholizmus, az elbukott leányok, az elhagyott gyermekek ügye. A főiskolai ifjuság vallásos és erkölcsi nevelése. Az idevágó irodalom fejlesztése vagy támogatása. A cselédotthonok, árvaházak, foglalkoztató műhelyek létesítése. A bűnbeesett hitsorsosoknak, büntetésük kiállása után elhelyezése, részükre foglalkozás szerzés.

További feladat volna kivándorló hitsorsosaink részére olyanféle ügynökségek létesítése, mint a milyeneket a Szent Rafael-Egylet tart fenn katólikusok részére. Ezenkívül azonban nyilni fog számtalan más feladat, mert a fejlődő élet naponta újakat szül. A fő az, hogy a Calvin szövetség vegye ki részét a társadalmi reformok nagy

munkájából. Terjeszse ki tevékenységet mindarra, a mi a jelzett keretbe vágó. Fogjon komoly munkához, példát mutatva a felserdülő nemzedéknek abban, hogy a mindennapi kenyérért folytatott harcon kívül vannak feköltebb célok is és az ezek iránt való érzéketlenség nem ok a büzkeségre mert tompult szív és korlátolt értelem szomorú terméke.

Azt hiszszük, az elősorolt eszközök alkalmasak lesznek az evangéliumi élőhitet fokozni és egy egészségesebb egyházi életet is teremteni.

Egy ilyen szövetség keretébe azonban nem szorítható be egész magyar kálvinistaság úgy hogy az magában véve valóban hatásos működése fejthessen ki. Ezért minél hamarabb egy egész hálózatot kell teremteni! Az egyes községekben kell megalakítani a helyi-fiókszövetségeket, s mihelyt egy-egy vidéki centrum körül több ilyen községi szövetség létesül, fel kell állítanunk a *kerületi szövetséget*.

A kerületi szövetségek megannyi gócpontjai lesznek azon vidék vallás-társadalmi életének s mindezen községi és kerületi szövetségek szálaí majdnem a központi szövetség igazgató választmányának ölébe futnak össze

Idővel reméljük, hogy ezen a Gonda Béla hitrokonunk által felvetett terv nemesak valóra válik, hanem egy oly egészséges öszműködést fog előidézni az ország kálvinistaságában, amelyet jelenleg sajnosan nélkülöznünk s amelyet nem képesek pótolni sem az egyházmegyei értekezletek, sem a megyei, kerületi, conventi, zsinati gyűlések és szervezetek, sem pedig az elszórtan alakított különféle vallásos egyletek. Így fog élővé válni az egyházi élet, melyet már-már megfojt az anyagiság s a világ után való hit törekvés!

Nyárban.

52. dicséret, az Új Énekaskönyvből.

Mindenható, örök szeretet
Világoknak újjászülője!
Nekem is te adtál életet
S életemnek te vagy, hű öre;
Jövel hát Istenem!
Újítsd meg már szívem!
Mint ragyogó napod az égen
Újulást kelt a nyár fényében.

Lelked látjuk, Uram! mindenben,
Kicsinyekben úgy, mint nagyokban,
Csillagokban és a porszemben,
Az él, a mi töled kilobbán;
Kitöltöd lelkedet
Az egész föld felett
S élet támad annak nyomában,
Áldás a föld minden porában.

Látlak én is, áldott Istenem!
Szívemben is érzem, hogy itt vagy;
Szereteted itt van én velem,
S tudom, hogy ez soha el nem hagy;
És látom itt veled
A tiszta szép eget,
A mely felé biztos ösvényen,
Új életre vezetel te engem.

Vezess, vezess földi utamon
Én Istemem! Örök reményem!
Lelked legyen fénylő csillagom,
A mellyel az eget elérem;
Ott nálad, azt hiszem,
Megújul majd szívem,
Szereteted reám felragyog
És elveszni lelkem nem hagyod.

A megtérésről.

Szives olvasóm! úgy találod, hogy még nem térél meg! de óhajtasz megtérni; e végből itt néhány jó eszközt közlök veled:

1. Törekedjél bűneidre valóban megismerni és érzékenyen érezni. Nem előbb, csak ha bűneid felett megfáradt és beteg vagy, találhatsz a Krisztusnál segédelmet és gyógyulást. Előbb nem hihetsz a Megváltóban, míg nem érzed, hogy te Krisztus nélkül elveszett vagy. Azután gondoldj bűneid nagy számára. Dávid szive remegett, ha meggondolta, hogy többek az ő bűnei, mint fejének hajszálaí. Nézz csak vissza: volt-e valaha idő, amikor, és hely, ahol nem vétkeztél? Nézz magadba, lényednek mely része, vagy benned melyik erő az, a melyik a bűn által meg nem mérgeztetett?

Mely tetted az, mely tiszta és mocsoktalan? Oh, mily nagy a te bűneid száma. Halhatatlan lelked kedvéért, barátom, ne gondolkodj többé oly könnyelműen a bűnről. A bűn az, a mi az Isten fiának vérét követelte. Eladta őt, kigunyolta, megcsufolta, kinezta, arcúl köpte, kezeit, lábait általszegeztél és nem hagyta el előbb míg összekötözve, halálra nem kárhoztatta, meg nem feszítette és nyilvános szégyenül ki nem állította. Oh, tanuld a bűn természetét megismerni, míg szived hajlandó

lesz attól félni és azt megvetni. Gondolj a te saját bűneidre, mennyit vétkeztél te Istennek minden intése, figyelmeztetése és adománya dacára, az ő világossága, szeretete ellen: dacára annak, hogy mi fogadtuk, elhátároztuk, kötelességünknek ismertük neki engedelmeskedni. Kárhoztasd szivedet, mutasd meg neki bűneidet, míg szegyenérzetet nem érez és nem fogsz többé jót gondolni magadról, Gondold meg, mit érdemelsz bűneidért! Égbekiáltó bosszút, halált, kárhozatot érdemelsz érettök, mely Isten átkát hozza lelkedre és testedre.

A legkisebb bűnös szó, sőt a legkisebb bűnös gondolat a Mindenható haragjára tesz érdemessé. Mily iszonyu bosszút és mennyi haragot vontak millió bűneid magad után! Mindenek előtt tanul megismerni, hogy mily összeköttetésben állasz te a rosszal. Vizsgáld, hogy mily állandó a te eredeti romlottságod. Ez az, ami téged képtelenné tesz a jóra és hajlandóvá minden rosszra. Ez hozott vakságot, kevélységet és hitetlenséget, kételkedést szivedbe, ellenségeskedést, állhatatlanságot és makacsságot akarotodba; rendetlenséget érzelmeidbe, hűtlenséget lelkiismeretedbe.

Mind ez a te lelkedbe is rendetlenséget hozott, s a helyett, hogy Isten templomává tette volna azt, tette a gonoszság poklává. A bűn a te tagjaidat bemocskolta, és az igazságtalanságnak, sőt a bűnnek és ördögnek eszközévé tette. Mersz-e még a jó szivedről beszélni? Ne szűnj meg soha megfigyelni eredeti romlottságodat és borzasztó állapotodat mindaddig, míg nem a legbensőbb szegyenérzet és megbánás miatt melledre ütsz és Jóbbal együtt magadat megutáld és bűnbánatot teszel a porban és hamuban.

2. Törekedj a te jelenlegi nyavalyádat igazán elevenen érezni. Gondold meg, ha lefekszel, nem vagy bizonyos, vajjon nem lángokban és kinokban fogsz-e felébredni, és gondold meg, ha felkeltél, hogy mielőtt az éj jön, nem fogsz-e pokolra vettetni.

Ha te egy elítélt embert Nabukadnezár tüzes kemencéje felett lánál függeni egy cérnaszálon, mely minden szempillantásban elszakadhatna, nem remegne-e a szived? Te vagy ez az ember, a te állapotod ez, ha még meg nem értél. És ha most a te életed fonala elszakadna (pedig tudod, hogy minden pillanatban elszakadhat), hová lennél te akkor? Hová sülyedheteél? Igazán, ha ez a cérnaszál elszakadna, te a mélységbe esnél, amely tüzzel és kénesóval ég, ahol fetrengeni fogsz, övezve lángtengerrel, addig, míg Isten Isten leend, azaz örökké. Óh, tanul nyomorúságodat megismerni, míg nem szived vágyódik Krisztus után, oly vágyólag, mint a vízbe fulló kapkod a segedelem után, vagy a megsebesült az orvos után.

3. Gondold meg ugyan jól, hogy te magad magadon nem segíthetsz. Ne gondold azt, hogy te imádkozásod, ige-olvasásod vagy hallgatásod, vallástételed vagy javulásod, gyógyulásodat eszközölhetné. Neked tenni kell ugyan ezeket, de ha ezekben bizakodol, mint segítőidben, hát elvesztél, ha te más segítséget várnál, mint az Úr Jézus Krisztust.

4. Azért idejében hagyd el azonnal minden bűneidet. Ha te tudva valami vétket követsz el, akkor elvesztél. A te Krisztus által való megváltásod reménysége hasztalan, ha bűneidről el nem szaakadsz. Hadd el hát, mert máskülönbem semmi irgalmasságra nem számíthatsz. Nem lehetsz Krisztus által megigazult, és a mellett tudatosan bűnben élő. (Gal 2: 17)

Hagyd el az árulót, vagy nem lesz békéd Istnennel. Soha ne tégy kifogásokat. Vagy neked, vagy bűneidnek meg kell halni. Ha te magadnak egy kis bünt megengedsz, legyen az csak egy kicsi, kedves és te azt következetesen elnézed és mentségedre egyet-mást felhozol; akkor a te életed élete rámegy ennek a bűnnek életére, és kedves barátom, nem drágán van az megvéve?

5. Szorgalmasan élj minden kegyelmi eszközzel, mit Isten nekünk rendelt: jelesül komoly kitartó imádsággal, hogy az Úr az ő lelkét öntse ki reád. Megigérte az ő szent ígéjelen, hogy imádságunkat meghallgatja. Kérd különösen azt, hogy az Úr a te szivedet kinyilatkoztassa, hogy te annak teljes romlottságát és vétkeséget igazán érezd és felfoghasd. Ha aztán Isten lelke bűneid lelke megismerésére és megbánására a te szivedben működik, hát meg ne keményedjél a miatt, hogy az neked nyugtalanságot és aggodalmat okoz, engedj neki szabad bemenetelt, és menekülj Istenhez, hogy ő az ő munkáját tovább folytassa és te semmi békét ne találhass addig, míg az igaz békét, — mely minden értelemmel nagyobb s mit a világ meg nem adhat és el sem vehet — a te bűneid bocsánatát a megfeszített Megváltóban meg nem találod. Óvakodj, hogy haszontalan rossz társaság által világi foglalkozás által, vagy bármely más körülmények által a Szentlélek befolyásának ellene ne állj, se azt vissza ne üzd. Ha az nem működik veled és benned, akkor te természetesen tovább haladsz a bűnben és magadat testestől-lelkestől örökre elveszted.

6. Végül fogadd Jézus Krisztust hittel, mint próféákat, főpapodat és királyodat, a mint az evangéliumban eléd állíttatik. Bartatom, te magad a bűn által megrontottál, de Jézus a tied és segíteni akar rajtad. Ő önként kínálkozik, hogy téged megváltson. Azért ma kinyilvánítom előtted, hogy ha elveszel, az nem azért történik, mert Megváltó nem rendeltetett számodra, és Idvezítődről nem gondoskodott volna Isten, hanem azért mert — mint a zsidók egy gyilkost — a Megváltónak, az Úr Jézus Krisztusnak, a te örök idvességednek elébe helyezed a te kedvteléseidet. „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, kik megfáradtatok és megterhelteketek, és én megnyugosztalak titeket.” Hi Megváltónk? Nem indulsz az ő kiáltására? Az ünnep utolsó napján Jézus kiáltott és monda: „Ha valaki szomjuhozik, jöjjön én hozzám és igyék.” Nézd édes barátom, ezt kiáltja az Úr most is minden emberhez — még tehozzád is. Igen a mint te azt olvasod vagy hallod, letekint ő reád részvétellel, kérőleg, hogy jöjj hozzá és vegyed az életnek vizét ingyen. Oh! hogy neked ne mondhasa, mint egykor a zsidóknak mondotta. „Nem akartok én hozzám jönni, hogy örök éltetek legyen: Óh hogy azt ne mondja ama napon: Menjete el tőlem

átkozottak az örök tűzre, mert nem akatok én hozzám jönni.

Gondold meg, mi az örökkévalóság. Gondold meg, mi az az örök gyötrellem, hol az ő férgők meg nem hal és az ő tűzök meg nem aluszik. Az ördöggel és az ő angyalival örök kétségbeesésben élni.

Lakhatsz te a megemésztő tüzellel? Lehetnek a te bűneid bármely sokak és bármely nagyok régiek, de ha te Isten kérését nyomorult módon meg nem veted, a mit ő most hozzád intézett, akkor te megváltattál és bűnbocsánatot nyertél, mert nem az Isten szája ígérte azt. Ha te elveszel, az azért történik, mert nem akartál Krisztushoz menekülni megváltásért. Azért még egyszer kérlek téged, barátom. a te halhatatlan lelked érdekében légy bölcs és fogadd el őt, az Ur Jézus Krisztust, mint a te min denedet, bűntől, nyavalyától való megmentődet. Az Ur nevében és az ő lelke erejével tagadd meg a testben való minden bizakodásodat. Add át magad visszavonhatatlanul Jézusnak. Egyesülj szilárdan az Urral, hogy egészen az övé légy, akkor jó dolgod lesz az életedben és jó az örökkévalóságban az Ur Jézus Krisztus által a mi egyetlen Urunk és Megváltónk által. Ámen.

Isten igéje.

Vigyázzatok és imádkozzatok.

Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne jussatok. Máté 26, 42.

Az emberi lélek körülbelül olyan állapotban van, mint az ostrom alatt levő város, melyet körülvevett az ellenség s mindent elkövet, hogy bejusson és meghódítsa azt; ezért felette nagyon szükséges, hogy a kapukat jól megőrizzék. Jól kell vigyáznotok szívetekre, mert a gonosz ellenség szüntelen az ajtó előtt leselkedik, be akar férközni, mielőtt észrevennétek. Mily gyakran kísérti a sátán a szív őreit, a szemet és a fület, bűnös dolgok által.

De ha szemünket és fülünket teljesen elzárhatnók is a gonosz dolgok elől, nem támadhat gondolatunkban ép oly hatalmas ellenségünk, mely szívünkbe belopódzni óhajt? Nem csuda, ha Jézus mondja: „a miket pedig néktek mondok, mindennek mondom; vigyázzatok!” (Márk 13. 37)

„Vigyázzatok és imádkozzatok.” Ez azt teszi, hogy míg egyfelől őrizkedünk minden bűntől, egyszersmind Jézusra kell tekintenünk s tőle várunk azok ellen segítségét. Imádkoznunk kell, míg vigyázunk, de vigyázunk is kell, míg imádkozunk.

Nem tapasztaltátok-e, hogy a sátán még azalatt is, míg ti imádkoztok, igyekszik gondolatitokat elszórni. Nagyon őrizkednünk kell a könnyelmű ide-oda csapongó gondolatoktól,

A leg veszedelmesebb ellenség az, mely benn

városban lakik. A keresztyének is legnagyobb ellensége az, mely önszívében lakik. Számos fiatal keresztyén vitézül küzd a sátán és a világ külső megtámadásai ellen s megfélemedezik arról, hogy saját gonosz szíve ellen is küzdjön,

Ha minket a te isteni
Erőd indit könyörögni,
Ihlesd meg sánkat és szívünket,
Ha kísértetek közt forgunk
Erőnk csüggedvén tántorgunk,
Bátorítsad gyenge hitünket,
Lábainkat, ha megbotolnak,
Erődet kérjük gyámolnak.

II.

„Vigyázzatok azért, mert nem tudjátok mely órában jő el a ti Uratok.”

Máté 24, 42.

Két példát mutatok be előttetek a vigyázásról. Az egyik egy éjjeli őr, ki fel s alá jár éjjel az utcán s figyelmesen tekintget a sötétben ide s oda, vajjon nem lát-e valami gyanus embert vagy tolvajt s ha ilyet talál, kötelessége azonnal zajt csapni. Ily vigyázónak a feladata különösen a hideg éjjeleken nem éppen kellemes.

A másik egy kis barátnőnk, Mariska, a ki szintén vigyázott egyszer, de egészen más módon, Édes anyja egész nap távol volt a háztól s nem volt bizonyos, hogy mikor jön haza; de azért Mariska mindent elkészített megérkezéére. A tűz ég, ég a szoba kiséperve, rendbehozva, a víz forr, a kis testvér alszik s Mariska az ablaknál ül, várja anyját. Mi különbség van Mari és az éjjeli őr között? Az, hogy ez ellensége, ő pedig jó barátira vár.

Nekünk mind a két őrálói tisztet teljesítenünk kell. Vigyáznunk kell a kísértőre s ez valóban nehéz munka. De vigyáznunk kell azért is, mert egy jó barátira várunk.

A mi Urunk Idvezítőnk most a mennyben van, de tudjuk, hogy ismét eljő a földre hozzánk; mert megígérte és nekünk várunk kell őt. Nem tudjuk sem idejét, sem óráját, azt sem, tudjuk, vajjon mi megyünk-e előbb ő hozzá, vagy őt látjuk hozzánk jönni előbb; de ha készen vagyunk, örömmel várjuk jövetelét. És így még az ellenség támadásaitól is könnyebben őrizkedünk, mert ugyanazon időben kedves barátunkat is várjuk. Fiacskáim, maradjatok ő benne, hogy mikor megjelenik, legyen bizodalunk és szégyennel ne vonuljunk el tőle, az ő eljövetelekor. (I. János 2, 28.)

Eljő az Úr, Halleluja, de de nem szegénységben.
Országolni Halleluja, örök dicsőségben.
Légy hát kész megállani,
Ő szent színét meglátni,
A mit ígért, Halleluja,
Be fogja váltani.

Kegyesség útja.

Határozott keresztyénség.

Egy reggel a folyó partján sétálva, fiukat láttam fürdeni. Egyik közülök csak a lábujját dugta a vízbe, aztán elkezdett reszketni és kiabálni: „Jaj, de hideg a víz!“ Egy másik bokáig dugta be lábát a vízbe s ez is kijelentette, hogy borzasztó hideg. De lám, a harmadik neki szalad, beleugrik, egészen alámerül meg újra fölbukkan; vére gyorsan kering s így kiált föl: „Óh, milyen pompás! Milyen gyönyörű reggel! Micsoda felséges víz!“ Ez a fiú élvezte csak igazán a fürdést. Ti keresztyének, akik a keresztyénségnek csak sekélyességeiben mozogtok s alighogy lábujjatokat mártjátok belé, milyen vacogva álltok a világ hideg levegőjében, amelytől megválni úgy féltök. Oh, bár belémerülnétek az életnek vizébe! Mennyire jól esnék az néktek! Mennyire javatokra válnék! Belé, ifju barátom, belé! Légy igazán, teljes lelkedből keresztyénné! Szolgálj az Urnak egész lényeddel! Add át magadat neki teljesen és nem sokára te is így fogsz kiáltani: „Óh milyen felséges!“

Spurgeon.

Chó, az utcai rabló.

Egy sereg fehér pamutruhás, csodálatos kalapu koreai ember feszült figyelemmel hallgatta egy idegen szavait. Milyen új volt nekik annak a híradása és milyen vonzó! Milyen újnak tetszett előttük, hogy a nagy Isten szereti őket; milyen újnak, hogy Isten, akít ők kecskéiknek és juhaiknak lemészárlásával igyekeztek kiengesztelni, egyszülött fiát adta halálra engesztelésül az ő bűneikért s evvel megnyitotta előttük a paradicsom kapuját.

Ugy látszott, hogy egy emberre különösen nagy hatást tett ez a csodálatos üzenet. Lelkében, még eddig soha nem érzett reménysége támadt a siron túl való felséges örökéletnek; de ennek helyét nem sokára sötét kételkedés foglalta el: „A te bűneid olyan nagyok, hogy azokat nem lehet megbocsátani, rászolgáltattál a halálbüntetésre,“ — sugta neki a szive s ő rögtön megmondta ezt a misszionáriusnak. A misszionárius egész éjjel beszélt Chóval, a bűnbánó rablóval, elébe tárta Isten ígéreteit s hogy az Ő megbocsátó kegyelme nagyobb, mint a legnagyobb bűnös legnagyobb bűne. Sokáig minden beszéd hiábavalónak látszott, de végre fölragyogott a rabló szeme s az arca úgy fénylett, mint a napsugár; a varázslat megtört. „Igen, úgy fogok cselekedni“ — mondja eltökélten. „Hogyan“, — kérdezte a misszionárius „Elmegyek a kerületem előljárójához s megmondom neki, hogy én hiszek a Krisztusban s ezért a rablással föl hagyok“. Ez valószínűleg halált hoz reám, de bizonyos vagyok benne, hogy Isten kívánja, hogy bűneimről vallást tegyek.

S ezt nem csak elhatározta, hanem meg is tette, az egész környék nagy bámulatára. Az előljáró, aki előtt vallomást tett, annyira elcsodálkozott, hogy nem

is tudta mihez fogjon ebben az annyira nem várt esetben. Chót becsukatta, maga pedig a tartomány kormányzójához ment további utasításért. És mit mondott a kormányzó? Hogy Korea 13. provinciájának történetében még eddig soha elő nem fordult, hogy valaki önként bevallotta volna bűneit s egyedül a keresztyénség képes ilyen előidézni: ezért a rablónak kegyelmet kell adni s a népet rávenni, hogy vegye föl ezt a vallást, mely a bűnösöket az igazság ösvényére vezérli. Chó tehát avval, hogy bűneit elősmerte és a Krisztushoz tért. Nem csak új szívet nyert és mennyei örökös lett, hanem földi életét és szabadságát is visszakapta, azonkívül még többet. Chó olyan sok embert vezérelt el az örökéletre: hogy ő virágoztatott föl egy keresztyén gyülekezetet, ahol ezelőtt lelki halál és pusztulás uralkodott.

Bűneinknek elismerése Istenünk és Üdvözítőnk előtt gyakran embertársaink előtt is mély fontosságú dolog. Bűnvallás nélkül nincs bocsánat, (I. Ján. 1. 9.), bűnbocsánat nélkül nincs örökélet. Ismerd el bűneidet, kedves olvasóm, kerüljön bármibe s békességet és boldogságot fogsz találni, örökösse leszel a menyországoknak és áldására fogsz válni másoknak.

Kilburu-né.

Hírek.

Olvasd a Bibliát.

Jairus leánya.

Luk. ev. 8., 40—56.

Galilea városaiból és falvaiból visszatérve Jézus nagy sokaságot talál; várják a nagy tanítómestert és az irgalmas orvost. Máté házában felkeresni Jairus is, a kinek egyetlen leányát a halál fenyegeti. Jairus szívében támad először az a hit, hogy Jézus a haláltól is megszabadíthat. És Jézus az ő hite szerint cselekszik.

Arany mondás: Boldogok lesznek ezután, a halottak, kik az Urban hálnak meg Ján. jel. 15. 3.

Oktató jegyzetek.

I. A halál borzalmai. Jairus leányát ifjúsága virágzásában ragadta el a halál. Az nem kimél sem öreget, sem fiatalt; sem gazdagot, sem szegényt: sem magas, sem alacsony rangot. Bölesesség, érdem nem tartják távol tőlünk. Elszakaszt azoktól, kik szeretnek és az enyészetnek ad át. Ő a félelmek királya. (Jób. 13., 14.) Az volt Jairus házában, most is az. Váratlanul reánk törhet még ma is.

II. Mi legyen mi vigasztalásunk? Az, hogy van üdvözítőnk ki a halálnak is elveszi hatalmát. Ha benne hiszünk, ha ő eltörölte szent vérével azt az írást, mely Isten előtt vádol, akkor nincs okunk félni a haláltól. Akkor a fájdalom után mennyei örömök várnak öreánk. (Ján. jel. 2. 4.) Akkor a bánatos bucsuzás helyett a viszontlátás öröme vigasztal; akkor az enyészet helyett rothadatlan testet nyerünk (Kor. I. 1. 15., 4.,—44.

— **Az anglikánok és a római katolikus egyház.** Londoni tudósítónk írja, hogy a Westminster-apátságban e hó 14-ike óra ülészik a legnagyobb egyházi konferencia, amely valaha Angliában együtt ült. A

kongresszust valóságban anglikán zsinatnak lehet nevezni, mert az anglikán egyháznak és a vele kapcsolatban levő kisebb felekezeteknek 240 püspöke gyűlt össze a világ minden részéből. A kongresszusnak, melynek eszméjét meg 1902-ben a canterbury érsek vetette fel, főcélja bizonyos szorosabb kapcsolat létesítése az anglikán egyház keretein belül, valamint az örökös új szekta alapítások meggátolása. Az egész gyülekezet azonban, a bejelentett előadások számát tekintve, — mintegy ötven — inkább tudományos kongresszus jellegével bír. Janius 24-én, Keresztelő János napján ünnepi istentisztelet volt a Szent Pál-templomban, utána pedig Edvárd király fogadta az egész anglikán világ legfőbb egyházi méltóságait. A kongresszus legérdekesebb tárgyát a pénteki ülésen tárgyalták. Viscount Halifaksz azt a kérdést vetette föl, hogy megvan-e a lehetőség arra, hogy az anglikán egyház a római katolikus egyházzal egyesüljön. Hosszas vita után, amelyben különösen T. H. Pulverlatt, a spanyolországi anglikán egyház püspöke, H. D. Acland Troyte, a Szent Pál-templom plébánosa, a gibraltári püspök, Gascogne-Cecil hatfordi püspök és még számosan vettek részt, az az eredmény szűrődött le, hogy ez csak az esetben lehetséges, ha a pápai szék egészen az evangéliumi alapra helyezkedik a kiküszöbölésére azokat a hitcikkeket a melyeket eddig csak a hagyományokra és a pápai rendeletekre épített. A Krisztus igaz és hamisítatlan követése nélkül nincs nem lehet kereszténység, a mai pápizmus és az ő egyháza éppen azért teljesen reformálandó. Határozott megállapodás ugyan nem történt, de elhatározták, hogy keresni fogják a módot arra, hogy a pápai udvari a kor intő szavának követésére reábirják.

Ország-világ.

Darányi miniszter parádi beszéde.

Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter a „Magyar Gazdaszövetség“ parádi gyűlésén a magyar intelligenciát két nevezetes kötelességére figyelmeztette. Egyik a szociális munka szeretete, gondoskodás a kisemberek sorsáról, önzetlen szeretete a nép érdekében folytatandó társadalmi tevékenységnek. A huszadik század a szociális munka kora, az azok a nemzetek, amelyek az emberiség haladásában intenzív módon akarnak résztvenni, ezt csak az által érhetik el, ha megértve az idők jelét, komolyan munkálkodnak a társadalmi béke érdekében. Darányi, aki ma úgy az állam, mint a magyar társadalom szociálpolitikájának egyik előkelő vezére, s aki egész hosszú közéleti tevékenységével ezt a társadalompolitikai irányt uralkodó szerephez juttatni törekedett most a választójogi reform küszöbén, a leghivatottabb figyelmeztetője nemzetének a szociális kötelességekre. Munkaprogramjának sarkköve a szervezkedés. Az állam végezze a maga

tennivalóit becsülettel, de a társadalom is így kezdek talpraállani és amennyire lehetséges, az önsegítség elvével élni. „Osztályok, melyeknek jövőjük van, a melyek életképesek, életerősek, jövőjüket, fejlődésüket első sorban önmaguktól, tehát állandó, folytonos munkásságukról várhatják, hogy megerősítsék a költő mondását: az erő és akarat előbb-utóbb győzelmet arat!“

Agrár takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhely.

FIÓKINTÉZETEK:

Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas,
Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sepsiszentgyörgy, Székelykeresztur, Székelyudvarhely.

Befizetett alaptőke: 1500.000 korona

Takarékbetétek: 8 millió korona.

A takarékoságot a lakosság minden rétegében előmozdítandó, amerikai módon **házi takarékperselyeket** izléses csinos kivitelben, zárva, kulcsok nélkül **ingyen**, bocsátunk feleink rendelkezésére, a melyek által még a legkisebb összegek is könnyű módon megtakaríthatók. Ezen házi takarékperselyeknek azon nagy előnyük van, hogy azokból pénzt a mi közbejöttünk nélkül kivenni nem lehet és így a fél annak a kísértésnek, hogy a megtakarított pénzt esetleg céltalanul elköltse könnyen elállhat.

Ha legalább egy korona a perselyben összegyűlt sziveskedjék intézetünkhöz fáradni, a mikor a megtakarított összeget a perselyből a t. cím jelenlétében kivesszük és a betéti könyvecskéjébe javára írjuk.

A perselyt zárva, kulcsok nélkül visszaadjuk és a pénzgyűjtés újból kezdődik.

Agrár Takarékpénztár r. t.
M.-Vásárhely

